

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5362/01

בפני : כבוד השופטת ט' שטרסברג-כהן
כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופטת ד' ביניש

המערער : עו"ד רוני אקלר בתפקידו ככונס נכסים

נ ג ד

המשיב : מנהל מס שבח מקרקעין תל-אביב

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כועדת ערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), תשכ"ג-1963 מיום 20.5.01 בתיק עמ"ש 4476/98 שניתן על ידי כבוד השופט (בדימוס) י' בן שלמה והחברים ד' מרגליות ועו"ד ד' שמולביץ

תאריך הישיבה : י"ז באדר א' התשס"ג (19.2.2003)

בשם המערער : בעצמו ועו"ד יואב אבני

בשם המשיב : עו"ד אלעד פרסקי

פסק-דין

ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), תשכ"ג-1963, קבעה כי המערער, כונס הנכסים של נכס השייך לתושב זר (להלן – הכונס) לא הוכיח אף לכאורה את התנאים המזכים בפטור מתשלום מס שבח, ולפיכך קבעה כי צדק מנהל מס שבח (להלן – המנהל) בדחותו את בקשתו לפטור. מכאן הערעור שלפנינו בגדרו טוען הכונס כי הבקשה שהגיש שהיתה מבוססת על מיטב ידיעתו מהווה ראיה לכאורה המספקת להעברת נטל הראיות על כתפי המנהל.

בתשובה לערעור, טען המנהל כי הכונס כלל לא היה מוסמך לבקש פטור בשם בעל הנכס, שכן הפטור הוא אישי. לחלופין, תומך הוא יתדותיו בנימוקי פסק דינה של ועדת הערר. סמכות הכונס לחתום בשם בעל הנכס אינה יכולה עוד לעמוד בפנינו, שכן ענין זה הוכרע בהליכים קודמים (החלטת ראש ההוצאה לפועל וועדת הערר בעמ"ש 300/96).

לגוף הענין הגענו לכלל דעה כי ראוי היה, בטרם הכרעה בבקשה, לאפשר לכונס להוכיח את הנתונים הדרושים לפטור מעבר לרשום על גבי טופס הבקשה.

אשר על כן, אנו מקבלים את הערעור ומבטלים את החלטת ועדת הערר. הענין יוחזר למנהל מס שבח לשם ברור כל העובדות הרלוונטיות בין אלה שבידי הכונס ובין אלה שבידי רשויות המס. בנסיבות המקרה איננו רואים לעשות צו להוצאות.

ניתן היום, י"ז באדר א' תשס"ג (19.2.2003).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט ת